

Briljante muzikale duizendpoot Bart van Casteren

“Bij Beethoven staat er nooit één noot te veel”

Bij de Wandelkring werd hij reeds fel gewaardeerd als de dirigent, die ons koor en enkele bevriende koren samen met het Vlaams Symfonisch orkest doorheen enkele prachtige uitvoeringen van ‘Carmina Burana’ loodste in de Singel.

(old look)

(new look)

Binnenkort zal hij allicht een gelijkaardig resultaat realiseren als we onder zijn leiding de concertante uitvoering vertolken van de opera ‘Carmen’ van Bizet. Zijn ‘haarstaartje’ is er niet meer (‘het werd een beetje dun daar van boven’), maar zijn enthousiasme, zijn humor, zijn meeslepene energie en zijn scherp muzikaal aanvoelen heeft de ‘new look’ Bart van Casteren wel behouden. Het is een genoeg een uitgebreide babbel te hebben met deze muzikale duizendpoot. Het bekijken van zijn c.v. (zie verder) volstaat om zijn drukke werkrooster te kennen.

Eén uitschieter bij al jouw muzikale bezigheden: je dirigeert ook de Koninklijke Fanfare Sint-Willibrordus uit Merksplas...

Bart van Casteren: “Dat lijkt inderdaad een soort vreemde eend in de bijt. Het is ook een andere manier van werken. Het begon eigenlijk als een vriendendienst, maar het is zo’n hechte groep die volledig geïntegreerd is in het dorpsleven en iedereen werkt er zo enthousiast mee, dat ik er gebleven ben. De mensen denken bij een fanfare dikwijls aan een groep, die met instrumenten doorheen het dorp wandelt. Maar dat is wel sterk geëvolueerd. Wij geven regelmatig concerten, we spelen ook moeilijkere stukken, doen mee aan sommige wedstrijden voor fanfares en met hen kan ik b.v. ook een heel ander soort muziek brengen: modernere stukken, filmmuziek...”

Het is gissen naar jouw afkomst: de meesten denken aan het Antwerpse, maar je zou ook iets hebben met Limburg. Laat ons niet in het ongewisse.

“Ik ben inderdaad in Antwerpen geboren, ik bracht mijn jeugd vooral door in Hoevenen, maar nu woon ik met mijn echtgenote (die muzieklessen geeft in Tessenderlo) in Hasselt. Wij hebben een zoon van dertien en een dochter van elf jaar, die uitstekend verzorgd wordt in Pelt.

Heel wat Limburgers vinden dat de mensen uit Hasselt dikwijls last hebben van een ‘dikke nek’ en onlangs vroegen ze me of ik daar nog geen problemen mee kende. Ik heb ze toen geantwoord dat ik uit Antwerpen kwam en dat die Hasseltse dikke nekken me nog niet opgevallen waren.” *(lacht smakelijk)*

Dat vergt toch wekelijks heel wat kilometers op de teller. Is dat vlot haalbaar en beleef je er uiteindelijk nog plezier aan?

“Dat vraagt inderdaad heel wat organisatie en soms behoorlijk wat puzzelwerk. Ik moet bijna een jaar vooraf mijn programma kennen voor het komende jaar. Ik ben lesgever aan de muziekacademies van Berchem en Turnhout. Dat is mijn hoofdjob, want er moet ook brood op de plank komen. Met concerten alléén kom je er bijlange niet. Tot hiertoe kon ik die lessen concentreren op maandag, dinsdag en woensdag, ik heb koorrepetitie op maandagavond in Essen en op woensdagavond in Turnhout. Alleen tijdens juli en augustus staat er niks geprogrammeerd: dan trekken we twee maanden naar Kroatië, het geboorteland van mijn echtgenote. En ja, ik doe al die muzikale activiteiten nog steeds heel graag, anders hield ik dit niet langer vol. Het is ook allemaal heel verschillend en dat maakt het boeiend.”

Hoe kwam je eigenlijk tot de muziek?

“Mijn moeder speelde piano en ik kon van dat instrument blijkbaar niet afblijven. Ik heb dan eerst ook heel veel van haar geleerd, waarna ik naar de muziekacademie ging. Weet je dat ik nadien heel hard getwijfeld heb tussen iets doen met fysica of met muziek. Wij hadden in onze school in Kapellen twee legendarische leerkrachten wiskunde en fysica; van hen kreeg ik de liefde mee voor alles

wat met fysica te maken had. Het werd dus uiteindelijk de keuze voor piano en voor dirigeren. Maar weet je wat het leuke is? Mijn zoon komt nu van de school met opnieuw de fysica waar ik zo van hield. Zalig!”

Hoe kwam je ertoe om deze keer te kiezen voor de uitvoering van ‘Carmen’?

“Wij hadden een verlanglijstje samengesteld, waarop voor mij ‘La Bohème’ helemaal bovenaan stond. Maar in overleg met het Vlaams Symfonisch orkest werd het uiteindelijk ‘Carmen’. Ze vonden het heel leuk om te spelen voor het orkest, Bizet is eens iets totaal anders en bovendien is ‘Carmen’ zeker een publiekstrekker. Wij hebben ooit al ‘Il Trovatore’ gebracht en daaruit heb ik enkele solisten overgehouden. Maar we hadden negen solisten nodig en daarvoor hebben we audities gehouden, waarop heel wat mensen zijn afgekomen. We hebben dus in ‘Carmen’ ook enkele relatief onbekende solisten gevonden, die ik uitstekend zie samenwerken met de andere muziekliefhebbers die aan dit concert meewerken.”

Waarom kozen jullie voor de zaal van het Sint-Michielscollege in Brasschaat?

“Omdat het in het Antwerpse heel moeilijk is om aan een grote, betaalbare zaal te geraken voor een liefhebbersensemble zoals wij. De Amuz is te klein voor de uitvoering van ‘Carmen’, de Singel moet je twee jaar vooraf bestellen, voor de Koningin Elisabethzaal vragen ze 15.000 € en een percentage op de verkochte tickets. De Roma komt op iets van een 5000 €. Kortom, het is eigenlijk een schande dat er in een stad als Antwerpen nergens een podium te vinden is voor dit soort evenementen.

Dan gingen we ook zoeken naar locaties met een zekere uitstraling, zoals de Carolus Borromeuskerk in het centrum van Antwerpen. Daar botsten we op allerlei regeltjes, op het feit dat je vanaf de vijftiende rij nog amper iets ziet en vooral op de vaststelling dat ze de kerk in de tweede helft van november niet méér wilden

opwarmen dan maximaal 15 graden. Je kan het de aanwezigen toch moeilijk aandoen dat ze iets meer dan twee uur moeten zitten bibberen op hun kerkstoel.

Via een collega kwamen we dan bij de zaal van het Sint-Michielscollege uit, waar plaats is voor 600 à 700 kijkers, waar we onthaald werden door een heel vriendelijke directie en waar zelfs de 'generale' in de kostprijs is begrepen."

Aan hoeveel uitvoeringen/optredens kom je zo per jaar met al jouw groepen?

"Wij komen met zo'n vijftiental opvoeringen naar buiten en dat is meestal altijd met nieuwe programma's. Met het Vlaams Symfonisch orkest spelen we op 25 januari e.k. een nieuwjaarsconcert in Amuz (werk van Verdi, Saint-Saens, Aratjunjan, Borodin) en op 9 mei in Amuz een lenteconcert (Notenkrakerssuite van Tsjaikovsky, Romeo en Juliette van Prokofiev)."

Wat vond je zelf de hoogtepunten van hetgeen je zoal uitvoerde?

"Ik luister zelf nooit meer terug naar hetgeen we brachten. Maar ik denk dan aan het Requiem van Verdi, de 6de symfonie van Tsjaikovsky (de Pathetische) en ja, ook de Carmina Burana mocht er best zijn. Ik was daar ook gerust in, omdat we daar redelijk veel voor geoefend hadden. En het was ook leuk dat we dat vier keer konden opvoeren. Hetzelfde geldt voor 'Carmen', waar we ook wel wat repetities voor voorzien. Want het is jammer dat je b.v. drie maanden repeteert aan de eerste van Mahler voor slechts één uitvoering."

In het park van Brasschaat speelden ze de voorbije zomer ook 'Carmen' in open lucht.

"Ik weet het. Maar onder leiding van Robert Groslot brachten ze toen alleen de 'highlights' van 'Carmen'. Wij brengen ook wel niet de integrale versie van die opera, die anders drie uur zou duren, maar er zit toch wel lijn in de meer dan twee uren durende uitvoering."

Jouw favoriete componist is blijkbaar Beethoven. Waarom precies?

"Ik vind dat Beethoven één van de weinige componisten is, bij wie nooit een noot te veel staat. Alles staat exact op de plaats waar het moet staan. Leonard Bernstein zei over hem ooit dat Beethoven in een 'telefonische verbinding met God' stond. Hij vormt ook de breuklijn tussen de klassieke en de romantische muziek. In zijn 7de symfonie componeert hij pertinent dansmuziek. Elk deel heeft zijn kadans, zijn ritmische impulsen en de start met 3/4de noten doen het heel romantisch lijken. Die combinatie tussen het beheerste en het onrustige maakt hem juist zo interessant."

De combinatie tussen het beheerste en het onrustige: een beetje Bart van Casteren?

(denkt even na, dan met een glimlach)

“Misschien wel, ja.”

Zijn er nog muziekstijlen of componisten die je aanspreken?

“Rachmaninov, maar die wordt zelden gespeeld. Het virtuoze in de hypergevoelige eerste symfonie van Bruchner. Het pianoconcert van Grieg, dat ik ooit samen met mijn vrouw gespeeld heb en dat intussen wel bekendheid verwierf door de uitvoering van tv-presentator Thomas van der Veken.

Er zijn ook een aantal soorten muziek die me minder liggen: de barokmuziek of de Johannes Passion zijn daar voorbeelden van. Ik zou graag Vlaamse hedendaagse componisten brengen, maar wegens de auteursrechten die Sabam er voor vraagt, zijn die ook niet te doen. Ook jazz geniet mijn voorkeur niet: het is niet eenvoudig en er komt veel improvisatie bij te pas. Maar ik wil altijd alles een kans geven, als er b.v. een goede bewerking van bestaat. ‘Fast food’ is ook niet voor elke dag, maar de kinderen lusten dat af en toe wel eens. Geen bezwaar dus.”

Zie je nog composities waaraan de ZWK eventueel zou kunnen meewerken?

“Misschien nog wel aan composities van Mahler, het Requiem van Brahms, La Bohème, de negende van Beethoven... En allicht nog een pak andere werken.

Was is nog de ultieme muzikale droom van Bart van Casteren?

“Ik heb indertijd heel lang getwijfeld of ik zou kiezen voor piano spelen of om dirigent te worden. Ik heb daar misschien te lang over getwijfeld en misschien zijn daardoor wel ooit enkele kansen verloren gegaan. Kiezen is soms moeilijk, zeker als er tegelijkertijd nog brood op de planken moet komen. Ik ben nu 45 jaar en misschien is het moment wel gekomen om definitief te kiezen voor een verdere carrière als dirigent. Ooit zou ik nog wel eens dirigent willen worden in het Operahuis of dirigent van een professioneel orkest. Al besef ik ook dat je dan jezelf zeer goed moet kunnen verkopen, want op dat niveau komt er soms wel wat ellebogenwerk bij te pas.

Ik beseft ook wel de voor- en de nadelen om een professioneel orkest te dirigeren. Met profs heb je heel weinig repetities en zij hebben natuurlijk al wel een groot repertoire in hun rugzak. Daar staat tegenover dat ik b.v. bij het Vlaams Symfonisch orkest meer tijd heb om te repeteren en dat ik meer tot in de diepte kan gaan. Bovendien heb ik daar te maken met bijzonder enthousiaste mensen, die graag nog wel wat willen bijleren. Het ideale zou zijn om de know-how van een professioneel orkest te kunnen combineren met het enthousiasme van zo'n sterk liefhebbersorkest. Ik weet niet of dat mogelijk is. Momenteel ben ik een tevreden mens!"

Steekkaart van Bart van Casteren

- ° in 1974 in Antwerpen
- Gehuwd, vader van twee kinderen (13 en 11 jaar)
- Leerling van Levente Kende, haalt de meestergraad in piano en finaliteit kamermuziek aan het conservatorium van Antwerpen
- Volgt Masterclasses in Wenen en Frankrijk en geniet vier jaar van privélessen bij een muziekautoriteit als professor Siebens

- Vormt een pianoduo met Samra Mackic en trekt samen met acteur Eddy van Cakenbergh op tournee voor Jeugd en Muziek

- Sticht in 1999 het Neretva Ensemble voor jeugd (van 14 jaar tot ...) voor symfonische werken, ouvertures, filmmuziek...
- Assistent-dirigent aan de Nederlands-Vlaamse Opera in Maastricht (o.a. voor Il Trovatore)
- Lesgever aan de muziekacademies van Berchem en Turnhout
- Dirigent van het Vlaams Symfonisch orkest
- Dirigent van het Sint-Ceciliakoor Essen

- Dirigent van de Koninklijke Fanfare Sint-Willibrordus Merksplas
- Dirigent van het Symfonisch orkest van de muziekacademie Turnhout

Wees er snel bij want ...

zolang er nog beschikbare plaatsen zijn, kunnen jullie genummerde toegangskarten bekomen bij onze leden of door een mailtje met uw wensen te zenden naar

Tickets.zwk@gmail.com

Carmen - G. Bizet

concertante uitvoering

Vlaams Symfonisch Orkest
Sint-Cecilia Essen
Zingende Wandelkring Antwerpen
gelegenheidszangers

Sandra Paelinck - *Carmen*
Alejandro Fonte - *Don Jose*
Margerida Hipolito - *Micaela*
Glenn Desmedt - *Escamillo*
Wouter Vande Ginste - *Zuniga / Morales*
Eloise Mabile - *Fransquita*
Nathalie Denyft - *Mercedes*
Alberto Martinez - *El Dancairo*
Mathis Van Cleynenbreugel - *El Remendado*

muzikale leiding Bart Van Casteren

zaterdag 16/11/2019 - 15u

zondag 17/11/2019 - 16u

Sint-Michielscollege
Brasschaat

Bij de bevestiging van uw reservatie ontvangen jullie onze betalingsmodaliteiten.

Kaarten in voorverkoop: € 28 of € 18 voor jongeren onder 18 jaar.
Aan de kassa: € 30 of € 20.

Carmen met haar “10 pond bananen”

Enkele maanden geleden informeerde mijn buurman naar het volgende project van “het mannenkoor”. Na een korte babbel overhandigde hij me met een zekere fierheid een CD met zijn favoriete uitvoering van Carmen van Bizet. Enkele dagen nadien smokkelde ik de CD mee in de auto. Er stond een lange autorit op het menu en ik dacht hiermee mezelf en mijn reisgenoot te kunnen plezieren.

Lang duurde het niet voor mijn reisgenoot via Wikipedia op zoek ging naar de korte inhoud van de opera. Eerlijk gezegd was ik aardig verrast door de complexiteit van het verhaal. Ik verhoogde de volumeknop telkens bij de bekendste melodietjes uit deze opera.

Het moet rond 1980 geweest zijn. Ik stond voor de eerste keer in de leiding op een kamp in Radeske. Bij de knapen of bij de rakkers. Een deugddoende kampdag eindigde met een kort gebed voor het slapengaan. Af en toe gevolgd door een spannend (vervolg)verhaal. Eens het licht gedoofd werd, bleef er telkens nog iemand van de leidersploeg in de slaapzaal tot de meeste monden en/of ogen dichtvielen. Het gebeurde dat Mr Duysburgh ons op zo'n moment ter hulp schoot. Hij verlostte ons van deze laatste dagtaak. Zittend op een stoel brevierde hij met een schaarse voorraad aan licht. Ik kan me niet meer herinneren of ook vanop die plek af en toe een lichtpuntje van zijn sigaar of pijp oplichtte...

Verlost van de avondwaak trok ik naar de wasplaats om samen met enkele soortgenoten een douche te nemen. Hierbij werd niet enkel de dag geëvalueerd, maar was er ook tijd voor amusement. Hoe was dat lied ook al weer van die bananen? Enkele delen van de tekst zaten niet meer fris in het geheugen. Elke keer vanaf het begin starten en verder zoeken naar de volgende zin. Met vereende krachten en vele liters water later, kwamen we tot een fraai geheel. Fier als een gieter brachten we het lied tot een goed eind. Als echte toreadors. Tot plotseling het licht uitging. Letterlijk dan. Eén van ons loerde achter het hoekje en riep: “Helà, flauwe plezante. Doe dat licht eens terug aan!” En we zongen verder. “Hé, doe da licht nu eens terug aan!”, riep de volgende. Maar het licht ging niet aan.

Totaal onverwacht volgde er een donderpreek van jewelste. De ramen van de doucheruimte en van de slaapzaal stonden open! Ons vrolijk gezang was wellicht tot bij Bobbejaan te horen, maar vooral tot in de slaapzaal. Heel wat kinderen bleken opnieuw gewekt te zijn door ons vrolijk en luidkeels gezang op de melodie van Carmen.

Het licht ging terug aan en het bleef stil. Heel stil. Er zat niets anders op dan heel stil de douchezaal te verlaten en in de schoonkamer post te vatten. Met het schaamrood op de wangen natuurlijk. Ons hoofd achter een krant verstoppt. Vooral toen meneer binnen kwam. De scène bleef me tot op heden bij. Ik weet niet of ik bij onze optredens hetzelfde volume kan aanhouden als toen onder de douche. Het zal van de dirigent afhangen...

Tien pond bananen
Bananen zijn gezond
Adam sloeg Eva op d'r blote...
Constantinopel is een mooie stad
Daar lopen de meisjes in hun blote...
Ga je mee naar Frankrijk, Frankrijk is zo leuk
Daar wordt er 's avonds heel wat afge...
Neushoortjes vangen in het hoge riet
De jongens knippen de meiden in hun blote...
Tita tovenaars heeft een lange sik
Tussen zijn benen hangt een lange...
Pikken is verboden, stelen mag je niet
Dit is het einde van ons beschaafde lied.

Platenkast Luc Deumens

Vooreerst wil ik even melden dat door de gulzigheid waarmee ik al van zeer jonge leeftijd muziek in allerlei genres absorbeer, het voor mij moeilijk is om met een beperkte keuze van 5 à 6 nummers u een juist beeld te schetsen van mijn platenkast. Vijftig nummers ware beter geweest maar waarschijnlijk heb ik er wel honderden nodig om een beetje een overzicht te kunnen geven.

Thuis waren wij met z'n zevenen, mijn vader die zeer goed mondharmonica speelde, mijn moeder die prachtig zong, 2 zussen, 2 broers en ikzelf en het was in mijn familie een natuurlijke gewoonte om op zondag samen meerstemmig te zingen. Het gekozen repertoire ging van Jo Erens, Limburgse liederen zoals "Ich ken'n aardig Maitje", "I.oeende Klokke" via de liederen van "Trio Cassiman" langs en doorheen het oeuvre van vele artiesten zoals bijvoorbeeld Jim Reeves, Harry Belafonte, Vera Lynn, de Strangers en nog vele anderen en dit ging soms uren door.

Ais jonge tiener einde jaren '60, sloeg één van de eerste live-optredens waarop ik aanwezig was, bij mij letterlijk in als een bom en het was voor mij een aangename kennismaking met "elektronische gitaren" vandaar dat mijn eerste nummer uit 1969 "**To The Rising Sun**" van **The Pebbles** is, een groep die ik steeds ben blijven volgen, veel live heb zien optreden en waarvan ik nog steeds alle lp's en singles bezit.

Begin jaren '70, met oudere broer Marc en een paar vrienden zetten we Discobar "Revolution" op deze wereld, goed uitgerust als wij waren, hadden we zelfs als één van de eersten in België een groot 48-kanalen mengpaneel, zo draaiden wij muziek op honderden feesten, huwelijken, bedrijfsfeesten en vele andere gelegenheden. Ook waren we vaste DJ in de toen gekende en hipste jeugdclub in Antwerpen, nl. "De Horizon", en in verschillende bekende feestzalen zoals Salons De Laet en Magnus. Wij kochten destijds zelfs rechtstreekse import lp's uit de USA, muziek die men hier niet kende en/of nog nooit van gehoord had en die in België soms pas maanden of jaren later uitkwamen. Ook verzorgden we toen regelmatig de versterking voor voorstellingen van bekende artiesten zoals Jef van Uytsel, Dimitri Van Toren, e.a. In die tijdsgeest stel ik jullie graag "**Long Cool Woman In A Black Dress**" van The Hollies uit april 1972 voor.

Tot op heden nog steeds in de ban van elektronische gitaren kan ik hier vanavond zeker niet voorbij gaan aan één van 's werelds beste gitaarvirtuozen die al meer dan 120 miljoen platen verkocht en die dit nu op zijn 69ste nog steeds doet, **Marc Knopfler** die in 1992 met de **Dire Straits** de iets onbekendere maar perfecte song "**You And Your Friend**" creëerde.

Vervolgen doen we met een song gebracht door een andere gitaarlegende **Jeff Beck**, die samen met souldiva Joss Stone in 2010 een originele song van Nina Simone uit 1965, meer bekend van de CCR-versie uit 1968, met een perfecte timing en samenwerking tussen muziekinstrumenten en de menselijke stem opnieuw laat schitteren in "**I Put A Spel On You**".

In de jaren 90, toen we al jaren onze zomervakanties in Italië, maar vooral op onze boot in het Gardameer doorbrachten, ontdekten Rita en ikzelf volgend nummer. We speelden het toen en nog steeds, vooral 's morgens vroeg als we rond 06.00 uur helemaal alleen op het spiegelvlakke water naar een dorpje aan de boorden van het Gardameer vaarden om de plaatselijke markt te gaan bezoeken of wat rond te kuieren. Het is "**Looking For The Summer**" van **Chris Rea** uit 1991.

Om rustig af te sluiten, laat ik jullie graag mee genieten van een in 1957 geschreven klassieker die pas echt bekend werd toen Roberta Flack het in 1972 ging zingen voor haar eerste debuutalbum. Het nummer "**First Time Ever I Saw Your Face**" is in 2018 prachtig opgepoetst door de Nederlandse topzangeres **Trijntje Oosterhuis**.

Bedankt voor het luisteren!

advertentie

Johan Van Asch

Verzekeringsmakelaar

Lid FVF Federatie voor Verzekerings- en Financiële tussenpersonen **FSMA**
11081A

Gsm 0479 98 10 65 *Verzekeraar van het Radeske*

Ondernemingsnummer 0525.898.564

Agentschaphouder Baloise Insurance en Euromex

Je Makelaar

Je beste
Verzekering

Jubileumconcert Musica con Gioia

Meer dan een jaar geleden werd na een bevraging binnen het orkest Musica con Gioia, een thema vastgelegd voor het jubileumconcert:

humor in de muziek

Maar op onze zoektocht naar geschikte muziek merkten we al snel: muziek en humor - twee zaken die niet echt vaak goed samen gaan. De culturele ernst heerst nog altijd in de klassieke muziek. De cultuur wordt gevierd als iets hoogstaands. Wie lacht is verdacht!

Is er dan helemaal geen humor of satire terug te vinden in de klassieke muziekwereld? Natuurlijk wel, kom het allemaal ontdekken op ons jubileumconcert!

Na het concert verwelkomen wij u graag op de receptie, waar wij met u klinken op 20 jaar Musica con Gioia!

Dit concert gaat door op 19 oktober 2019 – 20u00
In het cc Gravenhof – Louisalei 7 in Hoboken

Tickets in voorverkoop 12€ bij de muzikanten of via marc.coremans@telenet.be

musica con gioia plays Musica con Gioia

20 jaar Jubileumconcert

zaterdag 19 oktober 2019 20u CC Gravenhof Hoboken Louisalei 7 2660 Antwerpen kaarten VVK 12€ kassa 15€

kaarten te verkrijgen bij de muzikanten of via marc.coremans@telenet.be

Weet je dat ...

...er soms intelligente conversaties plaatsvinden op de repetitie tussen dirigent en koorleden: “Als ik niet ‘stop’ zeg, dan trappen jullie erin!” Antwoord: “Maar als we niet zingen, hoor je ons niet!”

...ook onze dirigent soms intelligente one-liners uit zijn korte mouwen kan schudden: “Tenoren, zingen jullie maar mee, dan hoor je de bassen niet (vals) zingen.

...dat onze ‘gastdirigent’ Bart van Casteren zijn eerste collectieve repetitie van ‘Carmen’ met de verschillende koren heel diplomatisch begon: “Mmm, dat klinkt beter dan ik verwacht had!” We hadden wel nog maar één strofe gezongen.

...hij vervolgde met: “Amai, dat klinkt hier goed (in ons lokaaltje aan de Paleisstraat), kunnen we hier niet altijd repeteren?”

...hij ook het vrouwelijke gezelschap vertederde: “Oh, verzet je gauw voor je ongelukkig wordt; oei, nu kom je wel recht onder mijn neus zitten!”

...Bart ook een geestig man is en gevat uit de hoek kan komen. Toen de tenoren niet meer goed wisten waar hij een nieuwe inzet wenste, klonk het droogweg: “Daar waar jullie altijd verkeerd zingen!”

...hij de vrouwelijke alten een advies meegaf: “Volg gewoon de bassen, dat is het veiligste!” Waarna een ZWK-bas opmerkte: “Eindelijk een objectieve dirigent”.

...hij op het einde van een lange repetitie nog meegaf: “Kom, laten we eindigen met iets dat jullie wél kennen!” En iedereen met een goed gevoel naar huis...

...we na twintig repetities van Carmen tot een geanimeerde discussie kwamen bij de ZWK of er nu al dan niet een ‘rust’ voorzien was. Jan Bizet, Johan Bizet en Georges Bizet kwamen niet dadelijk tot een akkoord en dus sloegen we dat stukje maar over.

...iemand ook voorstelde om genoemde discussie te beslechten door 'de 112' te bellen.

...ons koor steeds meer in de ban geraakt van vrouwelijke zangers en dirigenten. Tenor Sonja en pianiste Stefaniya probeerden ieder op hun manier een extra-steentje bij te dragen tot een kwalitatieve verbetering van ons koor.

...iemand daar ook het positieve van inzag nadat ook op de algemene repetitie met de andere koren enkele vrouwen de tenor- en basstemmen meezongen: "Als dat zo verder gaat, dan moeten we ons nog geen zorgen maken over de toekomst van ons koor!"

...er een cynisch lachje af kon toen de heer Hugo DM en pianiste S. ruim twintig minuten te laat samen de repetitieruimte betraden. Zagen wij trouwens geen lichte rode bloes op de kaken van de heer HDM?

...Marc M. de hele repetitie rechtstaand doorbracht, omdat ze hem verteld hadden dat ze hem anders amper hoorden.

...Marc C. zelfs niet naar de repetitie durfde komen, omdat hij na de vorige repetitie te zwaar werd toegetakeld (door zijn eigen fiets).

...er op een avond met gietende regen slechts vijf fietsen (waaronder een driewieler) in de gang van het college stonden. Watjes!

...we oprecht een volledig herstel toewensen aan Eddy VDD na een zware heelkundige ingreep. Zijn vaste plekje in de repetitie wordt vrij gehouden in afwachting van zijn terugkeer.

...we Guido M. veel goede moed toewensen op zoek naar een nieuwe job, na meer dan 30 jaar noeste arbeid bij Thomas Cook.

...Marc C. nog enkele tappers zoekt op 19/10 om na het jubileumconcert van Musica con Gioia te helpen achter de toog.

...ons oud-lid Jacques van Praet opgetogen was over de aanwezigheid van enkele leden op de receptie van zijn huwelijk en over de positieve briefjes met gelukwensen. Hij bleek trouwens de zangmicrobe nog niet kwijt te zijn en in Leuven in eenzelfde koor te zingen als 'onze' Chris VdW.

...onze sympathieke (gast?)zanger FS uit Boom een voorbeeldje gaf aan de rest van het koor door te vermelden waarom hij niet op bepaalde repetities aanwezig was: vrijwilligerswerk, vakantie in Zuid-Frankrijk, weer vrijwilligerswerk, vakantie in Zuid-Polen en recent nog de melding van een weke stem, die hem niet toeliet het koor te versterken. Maar je blijft welkom, FS!

...we stilaan 'Carmen' zodanig onder de knie krijgen, dat de repetities elke week vijf minuten eerder afgesloten worden, maar onder druk van onze pianiste kwam daar een Russische verandering in en moesten we zelfs 'stilletjes' zingen.

...er ook op 6 oktober om 15u weer een orgelconcert plaatsvindt in de Sint-Jacobskerk in Antwerpen.

... we tijdens de bevrijdingsfeesten drie citaten lezen uit het 'Oorlogsdagboek' van Z.E.H. Greeve. Eéntje in het bevrijdingsdorp en twee in de Expo Vreugde & Verdriet. Deze expo blijft nog geopend in het FelixArchief t.e.m. 31 mei 2020.

Werkten mee aan dit nummer:

Bart van Casteren, Raf van Bortel, Frans Switsers, Johan Clerckx, Guido De Graeve, Marc Coremans, Tony Ah Munn, Ludo Engelen, Rudi Leyzen, Jenny Backx, Luc Korthout, Luc Deumens, Marcel Coppens (v.u.).

Onze voorbije activiteiten :

Zondag 1 september 2019

Heilige Geest – 22^e zondag v/h jaar

In de nabije en verre toekomst :

Zondag **13** oktober 2019 – 10u30

Heilige Geest – 28^e zondag v/h jaar

Vrijdag 1 november 2019 – 10u30

Heilige Geest – Allerheiligen

Maandag 11 november 2019 – 11u00

Sint-Norbertus – Gedachtenisviering
overledenen ZWK

Zondag 24 november 2019 – 11u00

Kerk Schilde-Bergen – 34^e zondag v/h
jaar Christus Koning

Carmen - G. Bizet
concertante uitvoering

Vlaams Symfonisch Orkest
Sint-Cecilia Essen
Zingende Wandelkring Antwerpen
gelegenheidszangers
solisten

muzikale leiding Bart Van Casteren

zaterdag 16/11/2019
15u

zondag 17/11/2019
16u
Sint-Michielscollege
Brasschaat

**O.l.v. Bart Van Casteren voeren we met het Vlaams Symfonisch Orkest de
orkestrale uitvoering van Bizets opera Carmen uit**

**op zaterdag 16 november om 15u00 en
op zondag 17 november om 16u00**

in het Sint-Michielscollege te Brasschaat

Reserveer toegangskaarten via email: Tickets.zwk@gmail.com

In voorverkoop: € 28,00 ipv € 30,00 (jongeren: €18 ipv 20,00)